

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 19.10.2012
C(2012) 7082 final

Vážený pane předsedo,

děkuji Vám za zaslání stanoviska Senátu České republiky k návrhu nařízení o společné evropské právní úpravě prodeje (KOM(2011) 635 v konečném znění).

Senát ve svém stanovisku zastává názor, že článek 114 není pro návrh správným právním základem. Komise je však přesvědčena, že článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) správným právním základem pro návrh v jeho stávající podobě je. Ve spotřebitelských smlouvách představují rozdíly ve vnitrostátních mandatorních pravidlech právní a praktické překážky volného pohybu zboží. Navíc rozdíly v hmotném právu, jak pokud jde o smlouvy mezi podniky, tak o smlouvy mezi podnikem a spotřebitelem, včetně rozdílů týkajících se pravidel, od kterých se strany mohou odchýlit, představují hospodářské překážky ve formě transakčních nákladů, které mají nepřiměřeně negativní dopad na malé a střední podniky. Návrh tyto překážky značně omezí tím, že stranám umožní využívat jednotný soubor pravidel bez ohledu na členské státy, do kterých vyvážejí.

Na rozdíl od článku 114 SFEU je článek 352 SFEU zbytkovým právním základem, který lze použít k přijetí určitého opatření pouze tehdy, nemá-li zákonodárce Unie pravomoc přijmout toto opatření na základě žádného jiného ustanovení Smlouvy. Článek 114 SFEU představuje pro tento návrh specifitější právní základ. Toto stanovisko potvrdila i právní služba Rady ministrů.

Senát České republiky považuje posouzení dopadů za nedostatečné a neúplné, neboť vychází ze selektivní dotazníkové metody, a domnívá se, že posouzení dopadů neodůvodňuje uspokojivě vhodnost návrhu k dosažení stanoveného cíle, jeho přidanou hodnotou ani jeho proporcionalitu. Na rozdíl od Senátu České republiky Komise zastává názor, že posouzení dopadů vychází ze solidní podkladové základny a metodiky. Všechny údaje použité v posouzení dopadů byly získány nejvhodnějšími dostupnými nástroji pro jejich sběr. Komise použila kombinaci metod sběru údajů pro různé účely v závislosti na jejich charakteristice. Pro sběr obecných údajů týkajících se postojů a vnímání podniků a spotřebitelů byl použit například průzkum Eurobarometru, který nedovoluje jít při formulování otázek příliš do hloubky. Průzkumy Eurobarometru byly doplněny průzkumy panelu pro malé a střední podniky a Evropského podnikatelského konzultačního panelu, jelikož v jejich rámci bylo možné pokládat odbornější a podrobnější dotazy. Výsledky průzkumů byly ověřeny a potvrzeny různými metodami a z jiných zdrojů údajů. Průzkumy jsou tedy jen jedním z nástrojů pro sběr údajů, které Komise využívá při analýze dopadů návrhu. Průzkumy pak

*Vážený pan
Milan ŠTĚCH
Předseda Senátu Parlamentu České republiky
Valdštejnské náměstí 17/4
CZ – 118 01 PRAHA 1*

byly doplněny jinými zdroji údajů. Komise navíc využila řadu konzultačních nástrojů a v procesu posuzování dopadů zohlednila názory všech zúčastněných stran.

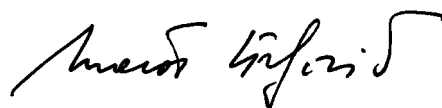
Komise je přesvědčena, že nařízení řádně zohledňuje zásadu proporcionality. Za prvé se oblast jeho působnosti omezuje na oblasti, ve kterých jsou problémy nejakutnější, zejména přeshraniční kupní smlouvy a smlouvy, jejichž stranami jsou malé a střední podniky. Do oblasti působnosti společné evropské právní úpravy prodeje tedy nespádají vnitrostátní smlouvy a smlouvy mezi velkými společnostmi. Za druhé si tuto úpravu mohou strany zvolit dobrovolně, což učiní, pouze pokud jim z toho plynou hospodářské výhody. Za třetí stávající česká právní úprava prodeje obsažená v českém občanském zákoníku zůstane nedotčena. Souhrnně to znamená, že zásah Společenství a zejména vzájemný konflikt s vnitrostátní právní úpravou jsou omezeny na minimum.

Na rozdíl od Senátu České republiky je Komise přesvědčena o přidané hodnotě jak pro podniky, a to zejména ty malé a střední, tak pro spotřebitele. Posouzení dopadů ukázalo, že problémy plynoucí ze souběžné existence 27 různých vnitrostátních systémů smluvního práva odrazují podniky od přeshraničních transakcí. Tyto překážky mají největší dopad na malé a střední podniky, a zejména na mikropodniky a malé podniky, protože náklady spojené se vstupem na několik zahraničních trhů jsou v poměru k jejich obratu mimořádně vysoké. Transakční náklady spojené s vývozem do jednoho dalšího členského státu mohou činit až 7 % ročního obratu mikropodniku. Vzhledem k tomu, že mikropodniky v EU představují až 92 % a malé a střední podniky až 99 % celkového počtu společností, omezují transakční náklady spojené se smluvním právem velký počet obchodníků. Jelikož českou ekonomiku tvoří ve velké míře malé a střední podniky (99,8 % všech podniků), mohou pro Českou republiku ze společné evropské právní úpravy prodeje vyplývat skutečné výhody.

Komise členské státy a vnitrostátní parlamenty soustavně informovala o krocích učiněných v rámci přípravy návrhu. Zveřejnila studii proveditelnosti zpracovanou odbornou skupinou. Několik členských států využilo příležitosti a odpovědělo na tuto neformální konzultaci (Německo, Rakousko, Maďarsko, Spojené království a Nizozemsko). Na neformálním jednání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci konaném v Sopotech v červenci 2011 Komise informovala členské státy o aktuálním stavu dění v oblasti evropského smluvního práva. Dalším krokem bylo přijetí návrhu nařízení o společné evropské právní úpravě prodeje, který byl postoupen vnitrostátním parlamentům.

Doufám, že tato odpověď rozptýlila obavy Senátu České republiky, a těším se na pokračování našeho politického dialogu.

S úctou

Maroš Šefčovič
místopředseda